

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЂУПРИЈА, МАРТ 1999.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА ГОДИНА Ц, БРОЈ 624

**ГОВОР ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА, ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, 23. МАРТА 1999. ГОДИНЕ**

МИ БРАНИМО СВОЈУ ЗЕМЉУ И ЗБОГ ТОГА СМО У ПРЕДНОСТИ

**Рат морамо примити и борити се, борити се грчевито, борити се свим снагама
и сачувати своју земљу. Онај ко унапред каже да ми не можемо одбранити своју земљу
шири дефетизам, покушава убити морал наших војника.**

Даме и господа народни посланици, ово што се поводом ситуације на Косову и Метохији дешава на светској политичкој сцени једноставно није запамтила историја светске дипломатије, да велике силе инсистирају да представници једне легалне и легитимне владе суверене државе воде дијалог са представницима сепаратистичких политичких партија и терористичке организације са дела своје територије на оподручју неке стране државе, па кад се окупе и једни и други да уопште не дође до дијалога, да чак и не буде званичног састанка на коме би се неколико конвенционалних реченица између чланова Делегације разменило,

а да те исте велике силе понуде готов папир и кажу - потпишите или ћемо бомбардовати. То се десило Србији, Савезној Републици Југославији и српском народу.

Шта садржи тај документ који од нас захтевају да потпишемо? Садржи пристанак да се Косово и Метохија отцепе од Србије, да се издвоје из уставно-правног система Србије. Ако потпишемо то ће бити за сва времена.

Циљ Америке је да уништи српски народ.

То су Американци показали на примеру Српске Крајине и на примеру Републике Српске, то показују на примеру Косова и Метохије и већ синоћ Холкбрук најављује исти поступак, како он каже за Санџак, односно за Рашку област, а онај међународни хоштаплер Динзбир са истим задатком је недавно боравио на подручју Војводине, тамо се састајао са Чанком и осталим чанколизима. То је суштина америчке политике на Балкану. Циљ је уништење Србије и српског народа.

Сада се поставља питање како да униште Србију. Имају две варијанте. Да униште Србију и српски народ тако што ћемо им ми у томе помоћи прихватајући њихове захтеве и потписујући или тако што ће покушати да нас победе на бојном пољу.

Ако прихватимо ултиматум и ако потпишемо то што од

нас траже спаса нам нема. Ако нас нападну на бојном пољу имамо шанси.

Каквих? Великих. Огромна сила би на нас ударила, нема никаквих сумњи, велике би жртве пале, претрпели би смо значајна разарања, али ми бранимо своју земљу и због тога смо у предности и своју би смо земљу одбранили.

Неки који се слабо разумеју у политику данима, месецима причају нам приче како треба лепо са овима са Запада, како их треба прихватити, како се треба споразумети, како они нама желе добро него не разумеју шта се овде дешава. Мало пре смо чули залагање да ми прихватамо ово што нам нуде Американци, али само да избацимо делове који негирају наш државни суверенитет на Косову и Метохији. Управо је то наша Делегација урадила у Паризу. То је овај папир, папир који је направљен од америчког папира уз изbacивање свих елемената који негирају наш државни суверенитет.

Нема те делегације, која сме да прекрши Устав Републике Србије, ни ова Народна Скупштина не сме да прекрши Устав Србије.

Постоји само један метод промене устава. Онај метод који је прописан у самом Уставу. Нема другог начина. Било која друга делегација да се одреди мора да се

држи устава своје државе, државе која јој је поверила мандат да је заступа у било којем дијалогу, у било каквим преговорима. То је суштина свега овога што нам се дешава.

Неко неозбиљни политичари кажу не смемо ми да се прсимо против целог света, па се позивају на Књаза Милоша који је наводно љубио папуче турском султану, па сада треба и ми Клинтону да љубимо папуче. Ја их упозоравам времена су прошла стара, променили се обичаји, сада се код Клинтона не љубе папуче, сада се тамо нешто друго љуби. Па ни то није довољно и то када се љуби нема политичких уступака. Може се добити неких 700 - 800.000 долара ако штампа заокупи Клинтон, ако га судови заокупи. Не вреди. Да се у камен ми Срби претворимо не вреди. Они су одлучили да нам униште државу и они све раде што је у њиховој моћи да тај циљ постигну.

Како ми своју државу можемо одбранити? Само јединством, чврстином, слогом, одлучношћу да је бранимо свим средствима.

Нема другог начина. Ако смо сложни, јединствени, одлучни ми ћемо у томе успети. Никада у последњих 50 година Србија није тражила већи степен слоге и јединства и ми ту слогу и јединство можемо створити и на тај начин своју земљу одбранити. Ми не желимо рат и ми непрекидно понављамо да не желимо рат, али ако нас нападне нема нам друге. Рат морамо примити и борити се, борити се грчевито, борити се свим снагама и сачувати своју земљу. Онај ко унапред каже да ми не можемо одбранити нашу земљу шта он тиме заправо чини? Он шири дефетизам, покушава убити морал наших војника.

Замислите шта би се десило 1941. године да је неко у Српској Народној скупштини изашао за говорницу и рекао - не можемо ми тај рат добити. Био би стрељан. У једном дану је Војвода Мишић 100 дезертера стрељао када је консолидовао фронт на Колубари. Господо, ако нас нападне, ако се прогласи ратно стање онда нема милости према дезертерима, нема мило-

сти према онима који сеју панику, дезоријентацију, који шире разне вести, гласине, који на било који начин смањују одбрамбене моћи земље и то треба јасно свима ставити до знања. Ту узмицања нема. Ако неко мисли да филозофира након што прве бомбе падну да ли се треба бранити, како се треба бранити онда се грдно вара, па био и врхунски политичар, било обичан грађанин.

У овом рату, ако нам буде наметнут, свако мора да пружи максималан допринос.

Свако мора да се одазове на позив за мобилизацију.

Вероватно неће бити опште мобилизације, неће ни требати, али се мобилишу и мобилисаће се одређене специјалности. Ту дезертерства не сме да буде. Јучед је мобилисан заменик министра за рад и социјалну политику, Зоран Суботић. Одмах се одазвао и отишао на своје место. Таква му је специјалност, ракетне јединице и отишао је. У суботу је отишао на одслужење војног рока и син потпредседника Владе Томислава Николића. Студент економије и могао је још да одлаже одслужење војног рока, није хтео, није ово тренутак за одлагање и отишао је да служи. Тако сви остали морају да се понашају и политичари и сви остали грађани. Тамо где буде проблема наша држава мора да их решава на исти начин на који би их решавала свака друга цивилизована држава.

Нико нема намеру, ако нас нападне НАТО пакт, да предаје део територије или да преда Косово и Метохију под страну окупацију, како нам неки импутирају. Речено је са званичног места ако случајно заузму делић наше територије то не значи да смо изгубили територију, повратићемо је кад тад под условом да не потпишемо предају. А не да се преда цела територија па да се пише нови косовски завет. То је исто подвала коју нам смишљено лансирају кроз поједине медије.

Нико неће предати ни један делић територије, а без тешких борби и крвавих жртава, ни педаљ не могу да нам ни привремено заузму,

привремено окупирају.

Американцима није стало до Албанаца, баш их брига. Албанци су средство за поткусуривање. Више пуйта смо упозорили, Американци су спремни да ратују против Срба до последњег Албанца. Шта сада раде? Запретили су бомбардовањем, а Албанци су се дигли у избегличке колоне. Питајте сада те Албанце који су кренули према Ђенерал Јанковићу, зашто су отишли. Да ли су их неки новинари сусретали и питали. Боје се бомбардовања, дошли су до Ђенерал Јанковића, а НАТО пакт не да у Македонију. Ако им је стало до Албанаца, нека их бар привремено пусте, док прође бомбардовање. Не, њима је циљ да се што тежа ситуација створи, да што више Албанаца изгине, па да то буде повод за додатни удар на Србију и да ми Срби будемо оптужени за ту погибију.

Таквим се методама служе Американци. Уосталом, тако су поступали широм света. Ни Београд још није заборавио америчке бомбе на Васкрс крајем другог светског рата, које су без икаквог војног разлога бачене на нашу престоницу, на исти начин на који је то чинио и Хитлер.

Ни данас нема никакве разлике између политике НАТО пакта и Хитлерове политике.

Нема никакве принципијелне разлике. Разлика је само квантитативне природе у броју досадашњих жртава, а колико ће жртава тек бити ако НАТО пакт настави ову политику, то ћемо тек видети. И који ће још европски и ваневропски народи доћи под његов удар, ако се томе на време не стане на пут.

Даме и господо, ми нисмо данас стављени ни пред какву дилему. Одавно није ситуација тако јасна, кристално јасна и чиста, да заиста никакве дилеме нема. У овом папиру на коме инсистирају Американци, кажу да они не дирају у наш територијални интегритет. Како? Шта ће на неким светским мапама и овај део територије Србије који би они да окупирају и даље бити третиран као саставни део Србије. То је за њих територијални интегритет, али они нам

уништавају државни суверенитет на том делу територије. Нема територијалног интегритета без државног суверенитета. То је бесмислено.

Саставни део једне државе је само онај део где је државна власт суверна.

То да је државна власт суверена значи да изнад ње нема никакве друге веће и више власти. Они би хтели да успоставе вишу власт у односу на власт Србије и Савезне Републике Југославије.

То никада не можемо прихватити. Они чак у овом папиру кажу да ми своје садашње уставе и законе треба да прилагодимо слову споразума. Републички Устав Србије и Савезни Устав Југославије, а то значи дас овај споразум који они нуде и на коме инсистирају да буде изнад садашњег уставног система. То ни у једној варијанти не може да се прихвати. Ни у једној варијанти не могу да се прихвате стране треупе, а како год да их назову. Не могу трупе НАТО пакта, не могу трупе Уједињених нација, не могу трупе ОЕБС-а, не могу трупе ни Костарике, ни Никарагве.

Никакве трупе не могу, ни једне државе са овог белог света, на нашу територију не могу да дођу.

Ни један наоружани војник и нема те државне институције која би прихватила тако нешто.

Мислим да ће то и наши садашњи закључци да садрже. Ми опет треба да се залажемо за дијалог, нама није циљ рат, крвопролиће, али хоћемо правни поредак који је јединствен на сваком делу територије уз поштовање свих грађанских права националних мањина. Ово што је наша делегација понудила и потписала у Паризу, представља максимум који је остварен било где у свету по питању заштите националних мањина. Зашто французи овако нешто не понуде Корзиканцима, да видимо то. Ево и ова Румунија чија Влада једва чека да помогне агресију НАТО пакта на нашу земљу. Нека ово понуде Мађарима у Трансилванији, у Ердељу, како се већ зове то подручје. Зашто не понуде? Зашто Американци ове услове не понуде својим мањинама, Мексиканцима у Тексасу, у Калифорнији, у Новом Мексику. Зашто ово нису Индијанцима понудили, не пада им ни на крај памети. Они вештачки праве квазиправне норме које представљају страшан преседан у међународном јавном праву.

Ако би нешто овакво било прихваћено, онда би у међународном јавном праву буквално све било дозвољено. Ни под Хитлером се овакве ствари нису радиле. И Хитлер је покушавао да неку правну форму пружи својим актима, а није хтео директан судар са Пољацима, него је повукао своје војнике

у Пољску, па је одглумио напад на немачке карауле.

Код Американаца нема потребе да се тако нешто прикрива.

Код Американаца нема позивања на морал, они не разумеју шта је морал, ни правду и правдољубивост.

Нема потребе да се било која правна норма поштује, нема потребе да се поштују правни принципи. Принципи се газе немилосрдно.

Са Америкаснцима и кад нешто потпишете, важи само док је њима корисно, а чим није корисно они то газе, а не дај Боже да ви негде погазите када вама не изгледа корисно то што сте потписали.

Онај хоштаплер Панић је украо целу Галенику, није уплатио новац којим је куповао галенику, а сада јадикује и Ангажује Америчку владу да интервенише да му се врати Галеника.

Када одете на пијаци, купите коња, али га не платите. Кажете - платићу тада и тада, а власник чека и чека, а ви никако да платите. Власник се врати по коња, одведе га, а ви кукате како вам је отео коња. То је Америчка правда и правичност.

Ми смо је Срби на својим плећима до сада више пута осетили, стекли смо неко историјско искуство и захваљујући том искуству, убеђен сам никада више нећемо дозволити да нас преваре. Хвала.

(Аплауз у сали)

Српски радикали позивају све патриотске и родољубиве снаге у нашој земљи да дају максималан допринос победи над агресором, који је све своје војне потенцијале укључио зарад остварења једног циља - окупације наше државе и уништења српског народа.

НАТО агресори морају да знају да наш народ никада неће дозволити окупацију својих вековних територија и да их у одбрани слободе, части и достојанства неће спречити ни најсавременија војна достигнућа креатора напредног новог светског поретка.

ОКРУЖНИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА

**ОБАВЕШТАВА СВЕ ДОБРОВОЉЦЕ ДА СЕ МОГУ, СВАКОГ ДАНА ОД 00.00 ДО 24.00
ЈАВИТИ НАЈБЛИЖИМ КАСАРНАМА (ОДЕЉЕЊИМА ВОЈНИХ ОДСЕКА)
ЈАГОДИНЕ, ЂУПРИЈЕ, ПАРАЋИНА, РЕКОВЦА, СВИЛАЈНЦА И ДЕСПОТОВЦА,
У КОЈИМА ЋЕ ДОБИТИ СВА БЛИЖА ОБАВЕШТЕЊА.**

Оснивач и издавач:

Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Редакција издања Округног одбора СРС Поморавског округа:

инг. Ратко Марчетић, Иван Радић, Горан Павловић, Мирослав Ђукић, Славиша Деспотовић, Жива Илић

Штампа:

Графо МиаМ

Стубица

Тираж

10000 примерака

Поводом захтева да се размести НАТО трупе ради спровођења политичког споразума на Косову и Метохији, који још није постигнут, договорен и усаглашен са свим националним заједницама које живе на Космету и претњи бомбардовањем наше земље и народа ако то одбије, Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној 23. марта 1999. године, донела је

ОДЛУКУ

1. Народна скупштина Републике Србије не прихвата присуство страних војних трупа на Косову и Метохији.
2. Народна скупштина Републике Србије спремна је да одмах, по потписивању политичког споразума о самоуправи о коме се договоре и прихвате га представници свих националних заједница које живе на Косову и Метохији, размотри обим и карактер међународног присуства на Космету ради спровођења тако постигнутог споразума

ПРЕДЛОГ

Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној 23. марта 1999. године, разматрала је извештај државне делегације о разговорима у Рамбујеу и Паризу и усвојила следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. Народна скупштина Републике Србије најоштрије осуђује претње агресијом нашој земљи и народу и гомилање НАТО трупа на нашим границама. Ратне припреме и претње агресијом на нашу земљу руше политички процес за решавање проблема на Косову и Метохији, онемогућавају постизање политичког споразума и директна су подршка и помоћ сепаратистима и терористима.
2. Претње НАТО представљају директно кршење Повеље УН и угрожавање суверенитета и територијалног интегритета наше земље. НАТО гази основне принципе међународних односа, саме основе међународног поретка и представља претњу по међународни мир и безбедност. Зато захтевамо да Савет безбедности спречи кршење Повеље УН, одмах стави на дневни ред захтев Владе СР Југославије и осуди поступке НАТО пакта. Захтевамо од Организације за европску безбедност и сарадњу и УН да не затварају очи пред претњом агресијом и скривају се ћутањем, јер ће тако бити саучесници рушења општеприхваћених принципа у међународним односима и напада на једну суверену земљу, оснивача Уједињених нација. Такође, осуђујемо одлазак Косовске верификационе мисије ОЕБС. За то не постоји ни један разлог сем да се демонстрација одласка стави у функцију учена и притисака на нашу земљу.
3. Узопоравамо НАТО и све земље са чијих територија буде покушана агресија на нашу земљу да немо нашу територију, народ и слободу бранити свим средствима.
4. Тражимо да парламенти и владе свих држава - чланица УН, ОЕБС-а, земаља Контакт групе - подрже наставак политичког процеса, осуде претње силом и заговарање агресије на нашу земљу.

II

1. Народна скупштина Републике Србије прихвата Извештај Делегације Владе Републике Србије о разговорима у Рамбујеу и Паризу и оцењује да је делегација, својим принципијелним и конструктивним залагањем, учинила све да се постигне политички споразум о мирном решавању проблема на Косову и Метохији.
2. Државна делегација деловала је у складу са платформом коју је формулисала Народна скупштина Закључцима од 4. фебруара 1999. године на постизању политичког споразума о широкој аутономији Косова и Метохије, уз обезбеђивање пуне равноправности свих грађана и националних заједница и поштовање суверенитета и територијалног интегритета Републике Србије и СР Југославије.

III

1. Разговоре у Француској прихватили смо полазећи од чврстог опредељења народа и свих политичких чинилаца у земљи да учинимо све и допринесемо да се проблеми на Косову и Метохији реше на миран начин и политичким средствима у доброј вери да то исто жели и међународна заједница и Контакт група која је била организатор разговора.
2. У Француској, уместо директних разговора и истинског настојања за постизање политичког споразума о суштинској широкој аутономији, уместо мира и политичког решења нудио се сикат, фалсификати, претње, уцене и НАТО трупе.
3. Народна скупштина са жаљењем истиче да међународни посредници, као и копредседавајући разговора у Рамбујеу и Паризу, нису нашли начин да убеду делегацију сепаратистичког покрета да седне за исти сто са Државном делегацијом Србије па разговора двеју делегација није ни било.

IV

1. Народна скупштина Републике Србије констатује да на разговорима - ни у Рамбујеу, ни у Паризу - није постигнут политички споразум две делегације.
2. Кривица за неуспех разговора у Рамбујеу и Паризу не може се приписивати Државној делегацији Србије, која је сво време инсистирала на непосредном разговору и договору, него и кривица, искључиво, на страни делегације сепаратистичког и терористичког покрета и на страни свих оних који су им дозволили такво понашање и њихов потпис испод текста о којему нису ни једног минута желели да разговарају са Државном делегацијом Србије и још га прогласили за целовити споразум.
3. Споразум није постигнут зато што је сепаратистичко-терористичка делегација Албанаца избежавала директне разговоре јер не одустаје од сепаратистичких циљева; намере да кроз аутономију оствари "државу у држави"; у виду имплементације политичког споразума обезбеди окупацију Србије; у форми људских права и демократије створи етнички чисто Косово и Метохију; и уз помоћ својих ментора преко међународног протектората и референдума изврши отцепљење Космета од Србије.
4. Споразум није постигнут и зато што је Контакт група инсистирала на предлозима којима се поништава суверенитет и територијални интегритет Републике Србије и СР Југославије и тиме одступила од својих темељних принципа утврђених 29. јануара 1999. године, недефинисаном процедуром рада и одлучивања у току разговора уносила конфузију и створила подлогу за подметања и фалсификате докумената који никада нису разматрани ни усвојени од Контакт групе у целини, подстицањем притисака и претњи агресијом на нашу земљу охрабривала сепаратисте и терористе и тако допринела стварању негативне атмосфере за постизање политичког споразума о мирном решавању проблема на Косову и Метохији.
5. Папир који је потписала сепаратистичко-терористичка делегација Албанаца није никакав "споразум" него њихов захтев за "Косово републику" са парафима спонзора који их у томе подржавају. Фалсификат који је представљен као "споразум" није документ Контакт групе - од њега су се оградиле и поједине чланице Контакт групе. То је криминални акт без преседана у међународним правним односима и стварање алibiја за нове претње и притиске на нашу земљу, исфорсиран у Паризу у америчкој режији. САД су се тиме отворено сврстале на једну страну - дипломатски, политички и војно - стављајући НАТО пакт у савезништво са сепаратистима и терористима.

V

1. Народна скупштина Републике Србије оцењује да Споразум који је предложила и потписала наша државна делегација представља кључни допринос политичком процесу решавања проблема на Косову и Метохији мирним путем. Потписи чланова наше делегације, представника свих националних заједница које живе на Косову и Метохији - Срба, Црногораца, Муслимана, Турака, Рома, Горанаца, Египћана и представника албанских партија које су за заједнички живот у равноправности - потврђују суштинску вредност и значај тог документа.
2. Овај споразум је у потпуности на линији принципа Контакт групе, обезбеђује широку аутономију Косова и Метохије у оквиру Србије и СР Југославије, гарантује суверенитет и територијални интегритет Републике Србије и СР

Југославије, пуну равноправност грађана и свих националних заједница, конституисање демократских институција које могу одмах бити оствариве и органа за равноправно одлучивање без мајоризације; обезбеђује да нема независности Косова и Метохије нити треће републике. Тај споразум афирмише опредељење за миран заједнички живот и сигурну будућност свима - мултиетничко и мултиконфесионално Косово и Метохију.

3. Народна скупштина Републике Србије парламентима свих држава чланица УН, упућује Споразум о самоуправи на Косову и Метохији да оцене какву и колико широку аутономију Република Србија гарантује Албанцима, Србима, Црногорцима, Муслиманима, Ромима, Турцима, Горанцима и Египћанима који живе на Космету, и позива их да изнесу своја мишљења о демократским решењима којима се гарантује равноправност националних заједница у овој нашој покрајини.
4. Народна скупштина Републике Србије, још једном, јасно понавља да су Република Србија и СР Југославија и данас привржене мирном политичком решењу проблема на Косову и Метохији. Понављамо спремност да државна делегација одмах настави разговоре директно са представницима албанских политичких партија и свих других националних заједница. Србија је отворена за остварљив политички споразум.
5. Народна скупштина Републике Србије овлашћује Државну делегацију да потпише политички споразум о самоуправи на Косову и Метохији о којем се договоре и потпишу га представници свих националних заједница које живе на Косову и Метохији.
6. Народна скупштина обавезује Владу Републике Србије да одмах приступи операционализацији овог споразума и предложи нормативна решења како би се он што пре спровео у живот, као гарант јачања нових структура власти на Космету, успостављања међунационалног поверења, припрема за попис становништва, обезбеђивања услова за непосредне, опште и тајне изборе за органе власти и укупну нормализацију стања у овој нашој покрајини.

VI

1. Захваљујемо се парламентима, владама, бројним политичким партијама, научним, културним, образовним организацијама и институцијама, бројним истакнутим интелектуалцима, научним, културним и јавним радницима и појединцима широм света који су нашем народу и држави у овом историјски одсудном тренутку у одбрани слободе, независности и достојанства пружили подршку и подigli свој глас у одбрани принципа равноправности народа и држава у међународним односима, осудили претњу агресијом на суверену земљу Све то је допринело да истина о правим узроцима проблема на Косову и Метохији продре у свет.
2. Србија је јединствена, одлучна и непоколебљива у одбрани своје слободе, независности и територије. Плебисцитарно опредељење наших грађана, изражено на бројним скуповима и манифестацијама, како у земљи тако и у дијаспори, то је потврдило. Народна скупштина Републике Србије јединство народа схвата као подршку државним органима да истрају на таквој политици и као одлучан налог народа да се брани слобода, независност, част и достојанство наше државе и обавезу да, надлежни државни органи, у складу с тим, предузимају све потребне мере и активности.
3. Народна скупштина изражава одлучност Србије да дође до брзог, мирног и правичног споразума, да сила права и правде учинка силу и неправду. Истовремено, Народна скупштина изражава једнодушност у спремности да бранимо Србију и СР Југославију од сваког агресора, ма како се он звао и без обзира чиме свој злочин буде мотивисао.